

Księga Kapłańska

Rozdział 1

1. I zawołał Mojżesza, i mówił mu Pan z przybytku świadectwa, mówiąc: **2.** Mów synom Izraelowym i rzeczesz do nich: Człowiek, któryby z was ofiarował ofiarę JAHWE z bydła, to jest z wołów a z owiec, ofiarując ofiary, **3.** jeśliby całopalenie było ofiara jego, i z rogatego bydła samca bez makuły, będzie ofiarował u drzwi przybytku świadectwa, aby sobie ubłagał JAHWE. **4.** I położy rękę na głowę ofiary, i będzie przyjemna i pomocna ku oczyszczeniu jego. **5.** I ofiaruje cielca przed JAHWE, i będą ofiarować synowie Aaronowi, kapłani, krew jego, wylewając wkoło ołtarza, który jest przede drzwiami przybytku. **6.** I obłupiwszy skórę ofiary zrąbią członki w kęsy, **7.** i podpalą ogień na ołtarzu, stos drew pierwszej ułożywszy, **8.** a członki, które są zrąbane, na wierzchu porządnie położywszy, to jest głowę i wszystko, co jest przy wątrobie, **9.** jelita i nogi opłukawszy w wodzie. I spali je kapłan na ołtarzu na całopalenie i na wdzięczną wonią JAHWE. **10.** A jeśli ofiara jest z drobu, z owiec albo z kóz całopalenie, samca bez makuły odda **11.** a ofiaruje go u boku ołtarza, który patrzy ku północy, przed JAHWE, a krew jego wyleją na ołtarz synowie Aaronowi wkoło **12.** i rozbierzą członki, głowę i wszystko, co jest przy wątrobie, i włożą na drwa, pod które ma być podłożony ogień, **13.** a jelita i nogi wypłuczą w wodzie. A wszystko, co ofiarowano, zapali kapłan na ołtarzu na całopalenie i wonność nawdzięczniejszą JAHWE. **14.** A jeśliby z ptastwa całopalenia była ofiara JAHWE, z synogarlic albo gołąbiat, **15.** ofiaruje ją kapłan u ołtarza, i zakręciwszy mu głowę do szyje, i przerwawszy miejsce rany, da wyciec krwi jego na kraj ołtarza, **16.** a pęcherzyk gardzielny i pierze porzuci blisko ołtarza ku wschodniej stronie, na miejsce, gdzie popiół wysypują, **17.** i połamie skrzydła jego, i nie pokraje ani przetnie jej żelazem, i spali na ołtarzu, pode drwa ogień podłożywszy. Całopalenie jest i ofiara woniej nawdzięczniejszej JAHWE.

Biblia Jakuba Wujka – przekład Biblii na język polski wykonany przez jezuitę, Ks. Jakuba Wujka, wydany w całości po raz pierwszy w roku 1599. Wujek pracował nad nią w latach 1584–1595.